

Pub. 05-12-1979

(door Tonny Meijerman)

DOETINCHEM - De Doetinchemse volleybalclub Orion krijgt half januari waarschijnlijk versterking van een Canadese international. Het betreft de 22-jarige Don Saxton.

Canada speelt begin januari in Bulgarije selectiewedstrijden voor de Olympische spelen in Moskou. Plaatsen de Noord-Amerikanen zich niet voor de eindronde, dan komt Saxton naar Doetinchem. Er moet evenwel al een wonder gebeuren wil Canada zich naar de OS spelen. Het moet namelijk aantreden tegen on-

Don Saxton half januari naar Doetinchem

Canadees naar Orion

der meer Zuid-Korea, Tsjechoslowakije, Japan en Roemenië. Hooguit twee landen plaatsen zich voor Moskou.

Don Saxton is twee meter en één centimeter groot. Momenteel studeert hij aan de universiteit van Saskatchewan. Toen Orion-coach Peter Murphy, die bevriend is met

onder meer de voorzitter van de Canadese volleybalbond, hoorde dat Saxton naar Nederland wilde komen, was hij er als de kippen bij om de international in te lijven. Gezien het Canadese volleybal op ongeveer hetzelfde niveau staat als dat in Nederland, betekent Saxton ongetwijfeld een aanwinst. „We moeten

natuurlijk wel kijken hoe we deze aanvaller in het team kunnen passen”, aldus Murphy. „Ook de details, zoals het vinden van een werkring en van huisvesting in Doetinchem of omgeving, moeten nog geregeld worden”.

Aan het begin van dit seizoen liepen pogingen om een

Canadese international voor Orion te „strikken” op niets uit. Het betrof toen aanvoerder Al Kostiuk. Hij was rond met Orion, maar zag op het laatste moment toch van vertrek naar de Achterhoek af. Kostiuk ging naar het Italiaanse AS Roma, dat rijkelijk met de geldbuidel schudde.

Don Saxton zal zeker bij Orion blijven tot en met 6 juni, de dag waarop het grote openluchttoernooi in St. Anthonis wordt gehouden. „Daarna keert hij naar Canada terug, maar we hopen dat hij aan het begin van het komende seizoen opnieuw bij ons komt”, aldus Murphy.

Don Saxton: 'Ik kan gemakkelijk afstand nemen van thuis'

Wie verre reizen maakt, kan veel vertellen. Dat is zo'n beetje de filosofie van Don Saxton, de Canadees die het herenteam van Quick/Orion kwam versterken. Om die verre reizen te maken moet je echter niet tot de honkvasten behoren. "Ik kan gemakkelijk afstand nemen van thuis", geeft de 23-jarige Canadees als verklaring. Iets dat hij gemeen moet hebben met zijn collega's uit het Canadese nationale herenteam.

Het verhaal is bekend, de werktuigbouwkundige kwam na de kwalificatiewedstrijden voor de Olympische Spelen in Bulgarije naar Nederland. Het was het nakomen van een afspraak die al in de zomermaanden van 1979 werd vastgelegd. Peter Murphy bracht hem uiteindelijk persoonlijk van Bulgarije naar Nederland. Saxton paste in het spelconcept van de inmiddels tot bondscoach van de tweede selectie benoemde Udenaar.

Het opvallende van alles is, dat de Canadese student nog maar pas drie jaar aan de wedstrijdsport doet. "Ik wist al wat van volleybal af. Mijn zuster is er een ijverig beoefenaarster van. Zij kwam ook voor het nationale team uit. Ik heb veel haar geoefend. Vandaar dat het mij allemaal niet onbekend was", aldus de gemakkelijk pratende Doetinchemse logé.

De kennismaking met het wedstrijd volleybal gebeurde op de Universiteit van Saskatchewan. De universiteitssport heeft ook in Canada een grote invloed. "Men kent bij ons twee competities. Eerst worden de Universiteitskampioenschappen verwerkt. Daarna doe je mee aan de open clubkampioenschappen.

Dat gebeurt allemaal vrij intensief. Bij die clubkampioenschappen wordt overigens voor de nationale titel gestreden".

Wie door de selectieproce-

dure heen komt, krijgt dan een uitnodiging voor het nationale team. Een overigens niet geringe opgave. Saxton daarover: "Voor Bulgarije hebben we drie maanden lang elke dag drie uur getraind. Ook in de zo-

mer. Daarna kregen we een maand vrij. In oktober begon de opbouw voor de kwalificatiewedstrijden.

Dat was in het centrum voor het nationale team, Calgary. Daar is men dan zes dagen lang zes uur per dag bezig". *(Amateurstatus)* Die stages vinden allemaal plaats op basis van de amateurstatus. "We krijgen alleen wat zakgeld. Maar vergeet er dan ook niet bij dat de Canadees heel wat voor zijn nationale team over

Don Saxton smasht tegen Delta Lloyd

heeft. Dat komt waarschijnlijk ook omdat de Canadese bond er bijzonder veel aandoet. Als ik de situatie tussen Canada en Nederland vergelijk, wel, dan vind ik dat in Nederland de clubs veel actiever zijn. Men doet hier veel meer aan het volleybal dan bij ons. Dat resulteert hier in Nederland dan ook tot veel meer toeschouwers".

Het opvallende bij dat alles is, dat Saxton al in het seizoen 1977/78, dus amper met het wedstrijd-volleybal begonnen, bij de ploeg kwam die Canada op de Universiade in Bulgarije vertegenwoordigde. "Daarna ben ik een jaar weggevoerd in verband met mijn studie. In 1979 kwam ik bij het nationale team". *(Spelverval)*

"Wat mij in Nederland opvalt is, dat de spelers hier een veel grotere spelvastheid hebben. Je kunt duidelijk zien dat er aan hun opleiding grote aandacht besteed is. Ik dacht, dat de Canadese volleyballer kwalitatief bij de Nederlandse speler achterblijft. Daar staat echter tegenover dat de Canadees zich veel meer inzet. Ze willen aan de ene kant meer leren, maar gooien zich aan de andere kant ook veel meer in de wedstrijd".

Daaruit is dan ook weer te verklaren dat in een oefenstage waarbij men toch maar even drie maanden van huis is, genoeg wordt genomen met maar één vrije dag in de week. In die tijd speelt de speler niet voor zijn club. Het is voor alles de nationale ploeg. Daarvoor en daarna komen de clubs weer.

"Het kampioenschap voor de clubs wordt in een soort play-off systeem gespeeld. Dat geldt zowel voor de University-Championships als voor de clubkampioen-

schappen. Er wordt in vier districten gespeeld en de besten van die districten spelen dan in twee dagen voor de titel. Daar buiten wordt er in mei dan een groot toernooi gehouden." Die datum houdt de Canadees ook in Nederland aan. "Ik doe nog mee aan het Activiatoernooi en daarna ga ik een tijd naar huis. Eens kijken hoe het daar allemaal gaat. Misschien kom ik daarna wel weer terug. Dat hangt van een aantal omstandigheden af". Zeker is, dat hij in Doetinchem goed werd opgevangen. Men vindt dat daar wel gewoon. Dat bewijst wel het feit, dat men over de mogelijke komst van Don Saxton uitermate voorzichtig was. "Je moet eerst zeker weten dat hij er is", was toen het motto. Ook nu is men, ondanks

zijn bewezen bruikbaarheid, maar matig in juichkreten. Goed, Saxton is geen spectaculaire speler, maar op zijn minst nuttig. Zo zelfs dat enkele clubs zijn naam al met het nodige respect uitspreken.

Saillant detail: toen Quick/Orion op zaterdag 15 maart bij Delta Lloyd/AMVJ speelde zaten op de tribune Don's ouders. Het inspireerde hem tot een van zijn betere wedstrijden. De ongeslagen positie van de Amstelveners op dat moment hing mede door vooral zijn goede blokkering een tijd aan een zijden draad. Spectaculair was vooral zijn blokken van de serve. Geleerd van het verre reizen.

Don Saxton bij Quick Orion, niet spectaculair, wel nuttig.

VVC krijgt geen kans in attractief duel: 3-1

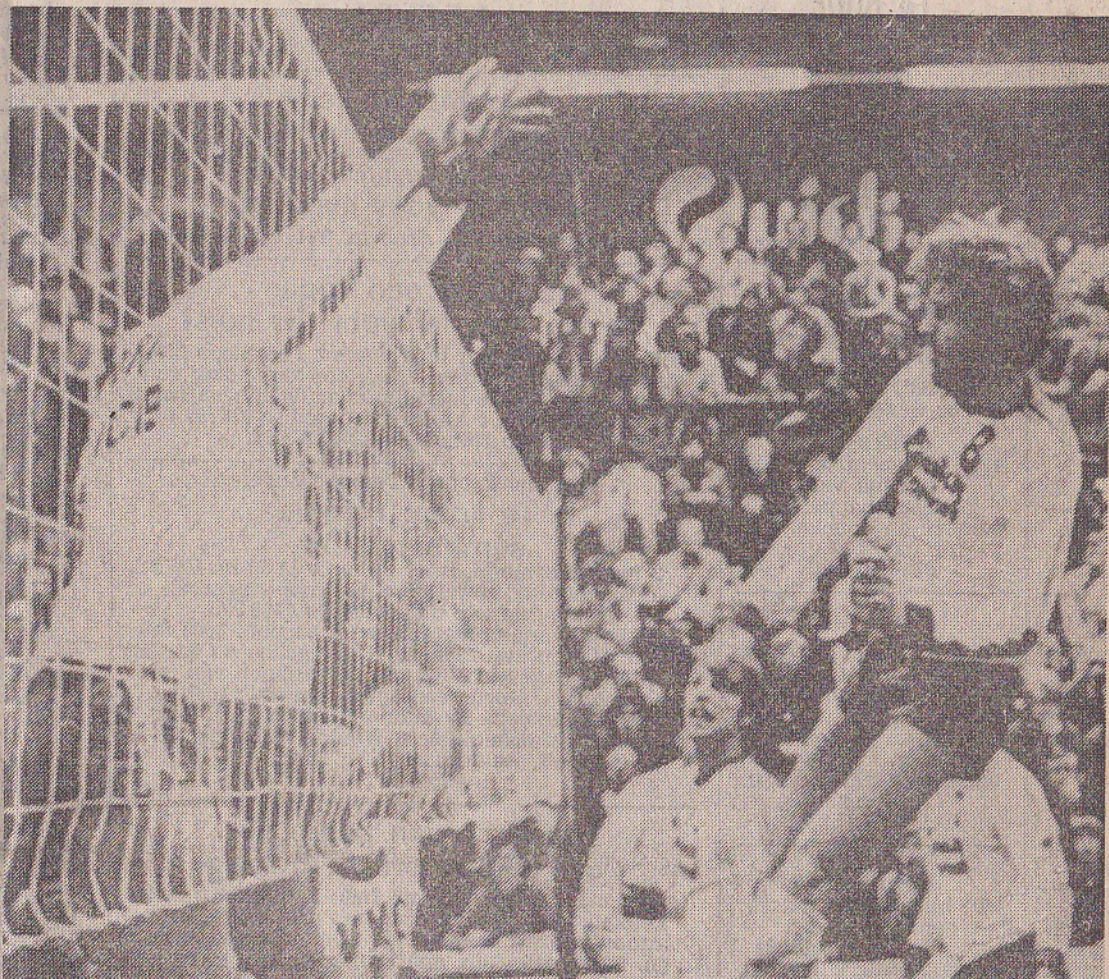
SAXTON STUWWT ORION

DOETINCHEM — Tevredenheid straalde bij de heren van Orion alsmede bij de enthousiaste Doetinchemse aanhang van de gezichten nadat Orion zaterdagmiddag in sporthal Rozengarde aartsrivaal VVC uit Vught op niet mis te verstane wijze naar een 3-1 (13-15) (15-9) (15-5) (15-4) nederlaag had gespeeld.

Door deze overwinning, de achtste op rij, bezet Orion op dit moment samen met Zaan voorlopig

de derde plaats terwijl VVC een stapje terug moet doen. In het Doetinchemse kamp is men met deze klassering erg gelukkig want in de eredivisie is deze plaats tot nu toe altijd onbereikbaar gebleven. Rob Hachmang daarentegen vertelde zaterdag onomwonden dat hij geen enkele interesse had voor deze plaats terwijl Murphy het tegendeel beweerde. Hachmang: „Mijn doel is met het veroveren van de beker al bereikt. Thans wil ik zoveel mogelijk jonge spelers inpassen en als die in de loop van het seizoen doorkomen heb ik meer verdiend dan een derde plaats. Ik ben een voorstander van langzame progressie. Orion wordt voor mij dit seizoen derde, wij vierde en dat is al duidelijk meer dan tweemaal achter een de zesde plaats”.

Gehavend begon VVC aan de strijd tegen Orion omdat spelverdeler Ton van de Wiel (gebroken pink) aan de kant moest blijven terwijl Jan de Oude de ondankbare taak kreeg in het 1-5 systeem van VVC inhoud en draagkracht te geven.

In eerste instantie lukte dat goed want tot 4-9 - Murphy had zijn beide time outs al gebruikt - liep VVC weg en ging zelfs door 5-10. Hierna moest Fred Wellink het veld ruimen, de Canadees Don Saxton kwam voor het Doetinchemse thuisfront zijn opwachting maken - naar later bleek een gouden greep van Murphy - met het gevolg dat mede dankzij het voortreffelijke blok van Saxton de achterstand geleidelijk aan ingelopen werd. Orion kwam zelfs op voor sprong 13-12 maar twee onnauwkeurigheden brachten de setwinst toch nog bij VVC (13-15). Pieter Murphy: „Bloktechnisch hadden de spelers een bepaalde opdracht en omdat de opdracht bij Fred Wellink niet uit de verf kwam, werd Saxton ingezet. Als dan later blijkt dat hij de wedstrijd van zijn leven speelt laat ik hem staan, dat is afgesproken met de jongens”.

In de tweede set hielden beide teams elkaar zeer lang in evenwicht nadat VVC in het begin twee setpunten gepakt had. Toen scoorde Orion vijfmaal op rij en werd mede door een goed blok afgewisseld met juiste aanval - hard en tactisch - door Koos Mendels, Gerard Wesselink, Pim Rate-

● Gerard Wesselink slaat hard langs het VVC-blok.

rink, George de Jong en Don Saxton, via 9-4, 13-7, 14-9, in 33 min. de balans in evenwicht gebracht 15-9.

De setwinst voor Orion, bleek voor VVC bij nader inzien al de genadeklap te zijn want de Vughtenaren kwamen er in het verloop van de twee volgende sets nauwelijks nog aan te pas. Vooral Joop Jansen en Peter de Leyer bleven ondoordacht aanvallen en omdat Orion VVC volledig de wil had opgelegd werd het binnen dertien minuten 15-5.

Ook in de vierde set maakte VVC er zeer weinig van omdat Orion wederom met het uitstekende blok en goede aanvalskracht van Koos Mendels en Georde de Jong niet te kloppen was. Tot 12-2 werd een voorsprong opgebouwd waarna Pim Raterink uiteindelijk met een mislukte "set-up" - voor Gerard Wesselink - die plotseling op de VVC helft belandde het uiteindelijk vonnis voltrok (15-4).

Pieter Murphy: De zware trainingsarbeid heeft zich in deze wedstrijd gemanifesteerd en om-

dat - het blokpercentage (70% werd gestopt) zo hoog was, bleek er tegen VVC geen enkel moment van angst te zijn."

Zijn collega Hachmang had, zoals hij zei, van te voren al een mensen konden met de set-ups niets doen, zodoende werd er onder andere aan de buitenkant niet gescoord en kon Saxton - een kind kan zulke ballen blokken - zoveel tegenhouden omdat mijn anvallers geen variant probeerden”.

Orion stelt derde plaats veilig tegen VVC: 3-1

Geslaagd debuut Don

Saxton

(Door Dick Visser)

DOETINCHEM – Glunderend nam Don Saxton de complimentjes in ontvangst nadat Quick/Orion met een klinkende 3-1 overwinning op Gemenservice/VVC de derde plaats in de hoogste klasse van de volleybalcompetitie had veiliggesteld.

De Canadese international had zich geen mooier debuut kunnen voorstellen in sporthal Rozengarde die zaterdag bijna tot de laatste plaats was bezet. Orion had keihard van zich afgeslagen en Don Saxton, nog maar twee weken in Nederland, had een groot aandeel in de triomf op het taaie VVC gehad.

